

[Indenrigsministeren.]

Gennemsnit kun kommer op paa ca. 4 Kr. pr. Dag, en Forhøjelse, som lod de vedkommende betale den virkelige Gennemsnitsudgift. Igennem den ganske lave eller forholdsvis lave Sygekassetakst for selvbetalende Patienter, som vi nu har, udstrækkes den sociale Forsorg væsentligt ud over de Grænser, som fastsattes for Adgangen til at være nydende Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser; men efter min Opfattelse er dette kun af det gode, idet jeg er af den Mening, at det Samfundslag, som indtægtsmæssig set ligger umiddelbart over Sygekassemedlemmernes, neppe vilde være i Stand til at bære den Byrde, som Sygdom vilde medføre, hvis Taksterne for disses Vedkommende blev sat saa højt op.

Men dette fører jo saa til det Ræsonnement, i hvilket Regeringen, Indenrigsministeriet, er havnet i denne Sag: at man maa foretage en Foranstaltning, hvorigennem den tunge Byrde bredes ud over en større Kreds af Befolkningen end hidtil. Ogsaa andre Kredse bør inddrages herunder; og derfor stilles der her Forslag om, at bortset fra Udgifter til Forrentning og Afdrag af de i Amtssygehuse indestaaende Kapitaler og fra Anlægsudgifter ved Sygehuse skal Amtets Medicinaludgifter opføres som Indtægt paa Amtskommunernes Udgiftsoverslag for næste Aar, saaledes som denne Udgiftspost nu fremkommer i Henhold til den gældende Lovgivning paa Amtsregnskabet. Dette Indtægtsbeløb skal tilvejebringes ved Ligning paa Sognekommunerne saaledes, at en Trediedel lignes efter Folkemængden, en Trediedel efter Størrelsen af den statskattepligtige Indkomst i Sognekommunerne i det foregaaende Skatteaar og en Trediedel efter Amtsraadets frie Skøn. I Virkeligheden havde det været naturligt at inddrage som Fordelingsfaktor Sygedagenes Tal for hver enkelt Kommune i Amtet; og jeg har ogsaa beskæftiget mig med en Udformning af Lovforslaget, som indeholdt Bestemmelser herom. Men da jeg med Hensyn til dette Udkast hørte de landsomfattende kommunale Organisationer og hos Amtsraadsforeningen og de samvirkende Sogneraadsforeninger i Princippet fandt Tilslutning til Lovforslaget, mødte denne Fordelingsfaktor, Sygedagenes Antal pr. Kommune, Modstand og Kritik. Jeg har derfor foretrukket i det her foreliggende Forslag at optage Folketallet i Kommunerne som Fordelingsfaktor, fordi det efter min Opfattelse i det lange Løb i hvert Fald nogenlunde vil følge Sygdomstilfældenes Tal, altsaa i nogen Maade

vil give Udtryk for Forholdet mellem de forskellige Kommuners Udnyttelse af Amtssygehuset. Hvorfor for en Trediedels Vedkommende Skatteevnen er gjort til Fordelingsfaktor, er det unødvendigt for mig nærmere at gøre Rede for. Ved at medtage for den sidste Trediedels Vedkommende det frie Skøn har man ønsket at aabne Adgang til at vise Hensyntagen til saadanne Kommuner, som i ringere Grad benytter Amtssygehuset — det kan jo være paa Grund af forholdsvis stor Afstand fra Sygehuset, eller der kan være daarlig Forbindelse med dette, og der kan ogsaa være andre Grunde, andre særlige Forhold, som gør det naturligt at give Adgang til at lempe Byrden, som lægges paa visse Kommuner, og øge den, der lægges paa andre.

Som bekendt er det i Henhold til § 6 i Loven om kommunale Ejendomsskatter af 31. Marts 1926 bestemt, at Forholdet mellem Ligningen paa fast Ejendom og paa Formue og Lejlighed skal fastsættes for 4-aarige Perioder. Den nuværende Periode løber fra 1. April 1927 til 31. Marts 1931; og her foreslaas det nu, at for Resten af Perioden, fra April 1929 til ultimo Marts 1931, skal Kommunalbestyrelserne kunne optage det for Perioden fastsatte Ligningsforhold til Overvejelse og Revision, dog at denne Revision ikke maa ske til Ugunst for fast Ejendom; og for Tiden efter 1931 fastsættes saa igen Ligningsforholdet for 4-aarige Perioder ad Gangen. Og med Hensyn til Paaligningen af Amtskommunernes øvrige Behov bliver man ved de hidtil gældende Regler: Adgang til af Restbeløbet at ligne indtil $\frac{1}{3}$ paa Amtets Sognekommuner i Henhold til Landkommunallovens § 50, saaledes som den er ændret ved Lov om Beskatning af faste Ejendomme i Kommunerne af 31. Marts 1926. Den Forøgelse af det Ligningsbehov, der som Følge af denne Lov vil indtræde i Sognekommunerne, er det imidlertid rimeligt og naturligt, at Sognekommunernes Skatteydere bliver gjort bekendt med. Derfor foreslaas det, at der til Vejledning for Skatteyderne paa Skattekvitteringerne skal angives den Brøk, som Bidraget til Amtsrepartitionsfonden udgør af Sognekommunens samlede Udskrivning. Lovforslaget indeholder jo forskellige andre Enkeltheder, som jeg ikke her skal komme ind paa. Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa, at Lovforslaget kun tager Sigte paa Amterne Nord for Kongeaaen, medens de fire sønderjydske Amter holdes udenfor — her har man jo en særlig Amtsskatteordning, en Ordning, som efter min Opfattelse er at foretrække for den, vi har her i Landet, og for den, vi vil naa til, selv